

Vlaams
Parlement

stuk **2505** (2013-2014) – Nr. 2
ingediend op 3 april 2014 (2013-2014)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 7 januari 2014 tussen de Federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid

Verslag

namens de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting uitgebracht door mevrouw Joke Quintens

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Eric Van Rompuy.

Vaste leden:

de heer Dirk de Kort, mevrouw Griet Smaers, de heren Koen Van den Heuvel, Eric Van Rompuy;
de heren Felix Strackx, Erik Tack, Christian Verougstraete;
de heren Bart Tommelein, Dirk Van Mechelen;
mevrouw Joke Quintens, de heer Bart Van Malderen;
de heren Piet De Bruyn, Matthias Diependaele;
de heer Boudewijn Bouckaert;
mevrouw Elisabeth Meuleman.

Plaatsvervangers:

de heren Jan Durnez, Ward Kennes, Johan Sauwens, Peter Van Rompuy;
de heren Chris Janssens, Joris Van Hauthem, Wim Wienen;
de heren Marino Keulen, Sas van Rouveroij;
de heer Patrick Janssens, mevrouw Güler Turan;
de heren Marc Hendrickx, Jan Peumans;
de heer Ivan Sabbe;
de heer Bart Caron.

Stukken in het dossier:

2505 (2013-2014) – Nr. 1: Ontwerp van decreet

INHOUD

1.	Toelichting door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering	4
1.1.	Deelname van de gemeenschappen en gewesten in de vergaderingen van het College van procureurs-generaal	4
1.2.	Kadernota Integrale Veiligheid en Nationaal Veiligheidsplan.....	6
2.	Bespreking en stemming.....	6

De commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting besprak dit ontwerp van decreet op haar vergadering van 1 april 2014.

1. Toelichting door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering

Minister-president *Kris Peeters* verklaart dat de gemeenschappen en de gewesten reeds bevoegdheden hadden met strafrechtelijke aspecten (bijvoorbeeld bij leefmilieu, stedenbouw en dergelijke). Naar aanleiding van de zesde staatshervorming komen daar nog belangrijke bevoegdheden bij, onder andere op het vlak van verkeersveiligheid, werkgelegenheid, volksgezondheid en jeugdbescherming. Daarom moeten de deelstaten voor de materies waarvoor zij bevoegd zijn veel nauwer worden betrokken bij dit beleid om de samenhang van het strafrechtelijk beleid en het veiligheidsbeleid te verbeteren.

In de bijzondere wet tot hervorming der instellingen is daartoe een artikel 11bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Indien het daartoe aangewezen lid van de gemeenschaps- of gewestregering de in artikel 151, §1, eerste lid, van de Grondwet bedoelde minister verzoekt om vervolgingen te bevelen, beveelt hij deze vervolgingen zonder verwijl en maakt hij het verzoek over aan het openbaar ministerie.

Voor de aangelegenheden die onder hun bevoegdheden vallen, nemen de regeringen van de gemeenschappen en de gewesten, elk wat hen betreft, deel aan de uitwerking van de bindende richtlijnen van het strafrechtelijk beleid, met inbegrip van die van het opsporings- en vervolgingsbeleid, alsook aan de uitwerking van de Kadernota Integrale veiligheid en het Nationaal Veiligheidsplan.

De gemeenschappen en de gewesten nemen, voor de aangelegenheden die onder hun bevoegdheid vallen, deel aan de vergaderingen van het College van procureurs-generaal, met inbegrip van de prioritering van de richtlijnen van het strafrechtelijk beleid in het algemeen.”.

Ter uitvoering van het tweede en derde lid van dat artikel definieert het samenwerkingsakkoord de samenwerking van de deelstaten met de federale staat, in de materies die tot hun bevoegdheden behoren, met betrekking tot:

- het vervolgingsbeleid van het Openbaar Ministerie en het opstellen van richtlijnen inzake het strafrechtelijk beleid;
- het formaliseren van de vertegenwoordiging van de deelstaten in het College van procureurs-generaal;
- de Kadernota Integrale Veiligheid en het Nationaal Veiligheidsplan.

1.1. Deelname van de gemeenschappen en gewesten in de vergaderingen van het College van procureurs-generaal

In de voorbije jaren heeft het College van procureurs-generaal reeds meermaals standpunt ingenomen in materies die gewesten en gemeenschappen aanbelangen. Sommige materies zijn transversaal en belangen alle niveaus van de staat aan, soms hebben regionale materies eveneens implicaties op federaal vlak of omgekeerd, bijvoorbeeld omdat maatregelen en bevoegdheden worden voorzien waarvan de uitvoering ongewenste rechtsgevolgen kan sorteren op het niveau van de strafprocedure, wat dan weer implicaties heeft ten aanzien van het strafrechtelijk beleid.

Het College van procureurs-generaal geeft, naargelang van het geval, federale richtlijnen of richtlijnen die specifiek betrekking hebben op het vlak van gemeenschappen en gewes-

ten en die in voorkomend geval slechts ondertekend worden door de territoriaal betrokken procureurs-generaal.

Het koninklijk besluit van 6 mei 1997 regelt de taakverdeling qua beleidsmateries tussen de procureurs-generaal. Het College van procureurs-generaal wordt ondersteund door een secretariaat. De wet van 25 april 2007 voorzag reeds in het oprichten van een ondersteuningsdienst bij het Openbaar Ministerie. De wetsontwerpen inzake de hervorming van Justitie (wet van 18 februari 2014, Belgisch Staatsblad van 4 maart 2014) geven vorm aan de oprichting van deze ondersteuningsdienst die de noodzakelijke draaischijf is van het College van procureurs-generaal en de raden van de procureurs des Konings en de arbeidsauditeurs.

Teneinde zijn beleidsverantwoordelijkheid op het vlak van gemeenschappen en gewesten vorm te geven zal het College van procureurs-generaal binnen deze ondersteuningsdienst eveneens het overlegplatform organiseren met de betrokken gemeenschappen en gewesten.

Dat betekent concreet dat de bestaande expertisenetwerken worden ingeschakeld ingeval zij reeds een domein bestrijken behorend tot de bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten, hetzij expertisenetwerken of gespecialiseerde werkgroepen worden opgericht voor materies die tot de bevoegdheden behoren van gemeenschappen en gewesten en die niet ressorteren onder de bestaande netwerken of die een bijzondere specialisatie vereisen. Bovendien dienen door de bevoegde ministers van de gemeenschappen en gewesten referentiepersonen te worden aangewezen binnen de beleidscellen en de administraties teneinde de samenwerking met de respectievelijke expertisenetwerken van het Openbaar Ministerie te concretiseren en deel te nemen aan het voorbereidende werk inzake de uitwerking van het strafrechtelijk beleid dat binnen de coördinatieteams wordt verricht.

Dat impliceert verder dat er moet worden voorzien in een overlegstructuur op het politieke beleidsniveau tussen de minister van Justitie en de door de gemeenschappen en gewesten afgevaardigde ministers, wat concreet gerealiseerd wordt door het organiseren van regelmatige vergaderingen (minstens een keer per maand, conform artikel 143bis, §5, van het Gerechtelijk Wetboek) van het College van procureurs-generaal onder voorzitterschap van de minister van Justitie in aanwezigheid van de door gemeenschappen en gewesten gedelegeerde ministers.

Dit samenwerkingsakkoord organiseert de procedure die moet leiden tot het nemen van bindende richtlijnen inzake strafrechtelijk beleid (met inbegrip van de prioritisering in het algemeen), inclusief het opsporings- en vervolgingsbeleid en de richtsnoeren inzake veiligheid in de materies die onder de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten vallen, en formaliseert de deelname van de gemeenschappen en gewesten aan de vergaderingen van het College van procureurs-generaal indien ze betrekking hebben op zowel het vastleggen van deze richtlijnen van het strafrechtelijk beleid als de maatregelen die nodig zijn voor de coherente uitwerking en coördinatie ervan vastgelegd door deze richtlijnen (artikel 143quater en artikel 143bis, §2, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek).

Op deze wijze kan wat de gemeenschappen en gewesten betreft, een beleids- en informatiestroom gerealiseerd worden die analoog verloopt met de federale werking. Dit maakt het bovendien mogelijk de coherentie en de coördinatie tussen het federale en het gewestelijke niveau constant te bewaken, wat volkomen kadert binnen de in het Gerechtelijk Wetboek omschreven opdracht van het College van procureurs-generaal.

1.2. Kadernota Integrale Veiligheid en Nationaal Veiligheidsplan

De federale overheid is sinds 2000 van start gegaan met het opmaken van een overkoepelende veiligheidsstrategie. Waar vroeger de beleidsopties en -beslissingen inzake het veiligheidsbeleid partieel en vaak onsamenvattend verspreid lagen in diverse bepalingen van het regeerakkoord, bijzondere beleidsverklaringen of specifieke beleidsplannen, werden in 2000 het ‘Federale Veiligheids- en Detentieplan’ en in 2004 de ‘Kadernota Integrale Veiligheid’ tot stand gebracht als overkoepelende strategische beleidsplannen.

De Kadernota Integrale Veiligheid van 2004 heeft ervoor gezorgd dat de Federale Regering een meer omvattende visie heeft ontwikkeld op het veiligheidsbeleid en dat de betrokken actoren de beleidsprioriteiten kennen en hiermee rekening houden bij de opmaak van de eigen strategische en operationele plannen, waaronder bijvoorbeeld het nationaal veiligheidsplan van de politie of het vervolgingsbeleid van het Openbaar Ministerie. De noodzaak van een overkoepelend beleidskader werd benadrukt in het verslag van het Rekenhof van 2005 inzake het Nationaal Veiligheidsplan, evenals in het ‘Verslag 10 jaar politiehervorming’ van de federale politieraad. Tevens werden met de kadernota nieuwe samenwerkingsverbanden opgezet tussen verschillende actoren.

Om te komen tot een daadwerkelijke overkoepelende veiligheidsstrategie is evenwel de beleidsafstemming en de samenwerking met de gemeenschappen en gewesten in veiligheidsplannen cruciaal, onder andere op het vlak van verkeersveiligheid, werkgelegenheid, volksgezondheid en jeugdbescherming. Dit samenwerkingsakkoord regelt dan ook de samenwerking tussen de Federale Staat en de deelstaten wat het Nationaal Veiligheidsplan en de Kadernota Integrale Veiligheid betreft.

Daarom krijgen de Interministeriële Conferentie inzake Veiligheids- en Handhavingsbeleid en haar deskundigen een centrale rol toebedeeld. Via de Interministeriële Conferentie nemen de gemeenschappen en de gewesten deel aan het opstellen van het veiligheidsbeleid door bij te dragen aan de uitwerking van de Kadernota Integrale Veiligheid en het Nationaal Veiligheidsplan.

2. Bespreking en stemming

Er worden verder door de commissie geen opmerkingen gemaakt bij dit ontwerp van decreet.

De artikelen en het gehele ontwerp van decreet worden ongewijzigd eenparig aangenomen met 11 stemmen.

Eric VAN ROMPUY,
voorzitter

Joke QUINTENS,
verslaggever